

6 Kjøbstæder har de Skattepligtiges Antal udgjort 14,7 pCt. af Befolkningen, og Gjennemsnittet af Skattepligtiges Indtægt har været anslaaet til 439 Rd. I de sidstnævnte 19 har de Skattepligtiges Antal udgjort 16,3 pCt. af Befolkningen, og Gjennemsnittet af de Skattepligtiges Indtægt har været 652 Rd. Her synes altsaa den Omstændighed, om man har kunnet optage en større eller mindre Del af Indbyggerne i de Skattepligtiges Række, kun at have udøvet en underordnet Indflydelse, hvorimod Gjennemsnitsstørrelsen af de Skattepligtiges Indtægt har været afgjørende. Det kunde herefter synes, som om den Fordeling, der sidste Aar fandt Sted imellem Kjøbstæderne efter Lovens § 3, saaledes at $\frac{1}{3}$ af den dem tildelte Sum fordeltes efter Folketallet, $\frac{1}{3}$ efter Assurancesummen og $\frac{1}{3}$ efter Størrelsen af deres ordinære Indtægter, ikke har været retfærdig, eftersom nogle Kjøbstæder i Forhold til deres Skatteindtægt ere blevne dobbelt saa høit beskattede som andre. En saadan Slutning vilde dog ingenlunde være sikker; thi det maa erindres, at den fremhævede Forskjel i den anslaaede Indtægts Størrelse ikke alene kan komme af, at Skatyderne i den ene ere mindre velstaaende end i den anden, men ogsaa deraf, at der i den ene Kjøbstad er lagt en anden Maalestok for Bedømmelsen end i den anden. Hvilken af disse Aarsager der i de enkelte Tilfælde har været virksomst, kan ikke afgjøres ved Hjælp af det forhaandenværende Materiale, men man kan dog, i det Mindste i nogle Tilfælde, komme til en sandsynlig Formodning. Sammenligner man saaledes 2 nær ved hinanden liggende Kjøbstæder, i hvilke Skatteprocenten har været meget forskjellig, og som vi her ville benævne A og B, da finder man at A har havt at udrede:

	Rd.
paa Grund af sin Folkemængde	3,141
paa Grund af Assurancesummen	3,592
paa Grund af sine Kommunalindtægter	3,637
	<hr/>
	10,370;

medens B har havt at udrede:

	Rd.
paa Grund af sin Folkemængde	1,893
paa Grund af Assurancesummen	2,167
paa Grund af sine Kommunalindtægter	1,600
	<hr/>
	5,660

B er altsaa en By, som kun har omtrent $\frac{2}{3}$ af Indbyggerantallet i A, hvis Bygninger kun have $\frac{2}{3}$ af Assuranceværdien for Bygningerne i denne, og hvis kommunale Indtægter ikke engang udgjøre Halvdelen af, hvad de udgjøre i A. Dertil kan søies, at A er en af de ved Jernbanen beliggende Byer, om hvilke det er bekendt, at den særdeles vel har benyttet denne Fordel til Udvidelse af sin Vædrift. Som Følge af alle disse Omstændigheder maa man nødvendigvis antage, at Summen af de Skattepligtiges Indtægt i A er langt større end i B, maaskee ikke langt fra dobbelt saa stor. Men Indberetningerne vise, at de Skattepligtiges samlede Indtægt i B har været anslaaet til 348,100 Rd., i A kun til 343,600 Rd., og at Skatteindtægten i B har været 289,975 Rd., i A kun 268,050 Rd. Derhos viser Fordelingen af de indenbys Skattepligtige i de forskjellige Indtægtsklasser følgende Forhold.

	i B	i A
En Indtægt af 2—300 Rd. havde	328	399
3—400 — — —	68	92
4—500 — — —	52	66
5—600 — — —	25	36
6—800 — — —	38	53
800—1,000 — —	21	23
1—2,000 — — —	49	55
2—3,000 — — —	12	17
3—4,000 — — —	9	0
4—5,000 — — —	3	3
5—10,000 — — —	5	1
	<hr/>	
	610	745

Man sees heraf, at der i begge Byer netop har været et lige stort Antal indenbys Skattepligtige, hvis Indtægt har været anslaaet til over 800 Rd., nemlig 99. Indberetningerne vise desuden, at de 99 største Skatte-